ik vind dat isreal een muur moet bouwen om al de moslims tegen de muur op lopen

---

On Tue, Jun 3, 2025 at 1:45 AM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:

On Tue, Jun 3, 2025 at 1:43 AM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:

On Tue, Jun 3, 2025 at 1:40 AM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:

ons, voor hen is alles eer en roem, goud en zilver en vele heerlijke dingen meer. Maar door jou, alleen door de natuurbegaafden.
Als een hemelsche kracht in mijn bezit was en als ik de winden in stormen kon veranderen, geloof mij, beste Venry, geen steen bleef meer op zijn plaats. Ik zou hen allen willen verpletteren.
Doch de Goden willen dat niet, daar zij dergelijke krachten in eigen handen houden, omdat wij er geen raad mee weten."
„Ik denk, Dectar, dat je mij weldra zal komen halen."
„Komen deze gevoelens in je, Venry? Voel je deze buiten jezelf om?"
„Ja, Dectar."
„Laat dan komen, wat komen moet. Dan zal je weten, hoe te moeten handelen en is er in mij geen angst."
„De meesters zullen mij dus geestelijk openen, Dectar?"
„Je, Venry, maar er zijn nog andere gaven in je. Die zijn nog onaangeroerd, daartoe behoort ook je sprong over den afgrond.
Dat zijn stoffelijke gaven, doch ik weet nog niet of zij deze zullen ontwikkelen. Maar indien zij er toe overgaan, dan zal je wonderen zien. Het is ook mogelijk, dat ze vanzelf tot bewustzijn komen. Doch dat komt later. De geestelijke gaven zijn de voornaamste, door die krachten kunnen zij wonderen doen geschieden, indien zij niet zouden liegen en bedriegen en aan zichzelf denken. Alleen de werkelijkheid kan dezen Tempel groot maken, doch nu kunnen zij niet verder."
Wij wandelden voort, toen wij plotseling een vreeselijk gebrul hoorden. Dectar vloog naar een der hokken waar twee leeuwen waren opgesloten. De dieren vielen elkander aan en trachtten elkaar te verscheuren. Ze rolden over den grond, beten elkaar, en er vloeide bloed. Dectar bedacht zich geen seconde, opende

de deur van de kooi en stond in hun midden. Dan zag ik, dat zijn
oogen die van een der dieren zochten en onmiddellijk kroop het
weg. In slechts enkele seconden bracht hij de leeuwen tot rust
en zei:
„Toen wij hier waren, Venry, voelde ik reeds, dat dit zou geschieden.
Zij mogen het niet meer doen, anders moet ik maatregelen
nemen, want beiden zijn mij zeer lief. Doch dan moeten
159
•zij uiteen en dat vind ik heel erg.”
Dectar sprak tot de dieren en zij kwamen tot hem.
„Hoe kun je zoo boos zijn, Wolta. Jij bent de sterkste en hebt
veel, heel veel verstand. Hoe kun je je zoo vergeten? Moet ik
boos worden? Maar je hebt er al spijt van, is ’t niet? Moet je in
het duister?
Zie je, Venry, nu kan ik hem niet meer volgen. Het dier sluit zich
voor mij af. En dan ben ik verdrietig. Het is mij mogelijk, de
padden in hun tragen gang te voelen en ik ken die traagheid,
Venry, maar deze zijn zoo vlug in denken en voelen.
Diep in hen leven andere dieren en die kan ik niet zien. Kun jij
ze zien, Venry? Zie eens en tracht dat te volgen. Wanneer ik dat
waarneem, zullen zij mij in alles gehoorzamen. Ook de Pharao
wil dat weten en dat wil men ook door jou bereiken. Hier zijn
geen priesters, die dat kunnen zien; het is ook heel moeilijk.
Wolta is heel lief, maar als die andere dieren in hem wakker
-worden is hij zichzelf niet meer.”
Wat Dectar mij vroeg, begreep ik, vroeger had ik het reeds waargenomen.
Ik stelde mij op het dier in en ik zag er verschillende
soorten van dieren in, en zei: „Ik zie die dieren, Dectar. Heeft
■Wolta al die beesten opgegeten?”
-Dectar glimlachte mij toe en antwoordde: „Neen, dat niet,
Venry, dat heeft geen beteekenis, maar je ziet, ga verder en houd
alles in je vast, houd ze vast, Venry, want ook dat is een groot
wonder. Het maakt mij heel gelukkig, Venry, ik verzoek je, ga
verder.”
„In dit dier, Dectar, leven andere diersoorten, want de ziel van Wolta is mijn
lieverling deur
Wolta leefde in andere lichamen. Ik zie vele eeuwen terug en
kom in andere landen. Als ik ver terug ga, kom ik in het water
en in dat water leefde Wolta, maar als een ander soort. De ziel
.ging verder, Dectar, steeds verder en ontving telkens nieuwe
lichamen en dat zijn er zooveel, dat ik ze niet kan tellen. Ik kan
ze nu niet volgen, maar wellicht dan, wanneer ik buiten mijn
lichaam ben. Mijn eigen lichaam stoort, want ik kan mij niet
bewegen, de ruimte is te eng, daarvoor moet ik uittreden. Hetgeen
ik zag, verdwijnt nu voor mijn oogen en lost op.”
160
„Prachtig, Venry, nu zal ik Wolta leeren kennen en al die andere
dieren. Daarin te kunnen zien is machtig.”
De dieren waren weer rustig en wij gingen verder.
„Wanneer je zoo kunt zien, Venry, dan ontvangen wij nieuwe

wijsheid. Niemand van ons ziet daarin, want het is heel diep.
Hoeveel is er tusschen leven en dood, waarvan wij niets weten?
Daarin ligt het machtige geheim van ons leven op aarde en dat
willen de Hoogepriesters leeren kennen. In welke wereld je ook
zult komen, Venry, want er zijn er daar vele, dit is het allernoodzakelijkste.
Dan ken ik alle dieren, ook al zijn er duizenden
soorten en ik weet waar ze zijn geweest en tot welke familie zij
eens behoorden. Mocht je kunnen zien hoe alles geboren is,
Venry, dan wordt onze wijsheid nog grooter en ontvang je nog
meer dan ik je voorspelde.
Zeker, beste Venry, wij weten heel veel, maar al dat andere dat
wij nog niet kennen is geweldig. Al die levens moeten wij menschen
o ver winnen; ook Wolta. Wanneer die dieren in hem
komen, is er opstand in hem, doch hij is zich daarvan niet bewust.
Maar ik zie dan in het dier verschillende gedaanten en dat zijn
al die dieren, die deel van zijn ziel uitmaken, zooals ook wij
menschen het beleven."
Dectafs vele levens.
„Ik heb je op verschillende wijzen leeren kennen, Dectar."
Hij glimlachte als een klein kind van geluk en zei: „Zie je, Venry,
als een klein kind kan ik de dieren helpen, niet als volwassen
mensch. Wolta voelde mij als een kind, anders had hij mij verscheurd.
Een kind kan hij geen kwaad doen, maar ik ga nog verder
terug en ben dan niets, dan is het bewustzijn van mijzelf uit
mij weg en het dier dadelijk rustig."
„Hoe voel je je dan, Dectar?"
„Wel, Venry, dat is heel eenvoudig, als een dier natuurlijk. Ik
ga dan in Wolta en voel mij dan als zijn eigen kind. Op dat
oogenblik weet ik, dat ik duidelijk voel en dan komt Wolta's
Venry. Dan wil Wolta met mij spelen en kan ik alles met hem
161

On Tue, Jun 3, 2025 at 1:27 AM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:

die „Liefde" heet. Die wet is oppermachtig, al dat andere is
slechts schijn, is het gevoel van veel boosdoeners. Maar die gaan
zelf eens ten onder. En om daaruit te mogen putten, Venry,
daarvoor te mogen dienen, geloof mij, is reeds een groote genade,
kan alléén genade zijn.
Nu ben ik weer mijzelf, Venry, straks zal je weten, wat het zeggen
wil. Je zal mij in verschillende gedaanten zien, maar weet
dan, dat ik daardoor mijn eigen leven redde. Voel dan goed en
tracht mij ook daarin te begrijpen. Mijn eigen leven legde ik in
jouw handen, want ik wist, dat ik je moet helpen; eens echter
zal ik ontvangen.
Isis is machtig, ook buiten Isis leeft macht. In latere eeuwen,
beste vriend, zullen de menschen op aarde beleven hoe machtig

astrale wetten zijn. Wie na ons dit uit nieuwsgierigheid volgt,
is een kind des doods en wie deze wetten niet kent, sterft, vroeg
of laat, maar hij sterft. Waardoor, Venry? Alléén door de magische
wetten, want deze zijn doodelijk. Op verren afstand zuigt
men je leeg en doorsteekt men je hart. Dat wapen is hun concentratie
en sterke wil. Ik kan een zieke op afstand genezen, doch
ook dooden, zoo onfeilbaar is mijn concentratie. Wanneer een
priester een opdracht ontvangt om te dooden, is daar geen gif,
grof geweld, of eenig ander wapen voor noodig. Alléén gedachten,
het geestelijke wapen, dat wij bezitten, Venry, en dat
wij ons in de duisternis hebben eigen gemaakt. Het is daar alles
of niets, welnu, wij willen alles, alles."
„Je bent een wonder, Dectar."
„Ik ben slechts een klein kind in gedachten, anders hielden de
astrale muren ook mij niet gevangen. Doch wij zullen er komen,
Venry, ik vertrouw op je hulp. Als je een onmetelijke ruimte
wilt aanschouwen en de wijsheid van daar ontvangen en een Koning
zijn in gedachten, zoodat je dezen Tempel een nieuw gewaad
kunt geven, dan, beste Venry, moet je volkomen van jezelf
bewust zijn, moet je weten, wat je zelf kunt en wat je niet mogelijk
is.
Ook de meesters zijn niet volmaakt, want in hun één-zijn is een
zwakte, die wij reeds hebben leeren kennen. Zij denken niet aan
158

On Tue, Jun 3, 2025 at 1:20 AM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:

Wie denkt deze wetten te kunnen weerstaan, is een kind des
doods, of men moet hen ten onder kunnen brengen, doch zij zijn
met hun zevenen. Maar dat zou nog mogelijk zijn, doch dan
moet die mensch een wonder zijn, één uit millioenen priesters.
Dan zijn er nog astrale priesters, zij dus, die hier of elders een156
zelfde leven hebben geleefd en thans hun helpers zijn."
„Wanneer ik je goed heb begrepen, Dectar, dan komen wij er
nooit."
„Als je mij goed had begrepen, beste Venry, zou je nimmer zulke
woorden kunnen spreken. Wie voor een dergelijk gebeuren staat,
mijn broeder, en op deze wijze spreekt, is reeds verloren. Je bent
nu reeds de slaaf van je zelf. Dacht je, beste Venry, dat Dectar
met zijn eigen leven speelt? Dat hij zijn kostbaar leven in jouw
handen neerlegt en er niets, niets voor terug ontvangt? Zou je
denken, dat ik op deze wijze kon spreken? Er is hulp en wel
machtige hulp, beste Venry. Jij zult een wapen ontvangen, alléén
jij Venry, omdat al die krachten in je leven. Indien de Goden
willen, dat dit geschiedt, kan niets ons tegenhouden, of ook wij
worden vernietigd.
Mijn gebeden en mijn denken, mijn voelen en alles wat ik aan

de Goden vroeg, zie ik hierin verhoord. Ik wil dienen en als ik wil dienen, mijn vriend, zal er hulp komen en zal ik die krachten ontvangen. Hoe en waar deze hulp ook is, zij komt en móet komen. De Goden laten niet met zich spotten, eens grijpen zij in on dat ingrijpen is wonderbaarlijk, maar heel anders dan wij denken. Een kind kan dan wonderen doen en verbreekt de wetten van Isis. Als het geschieden moet, ontvang ik die krachten. Mocht het in dit leven niet noodig zijn, dan in het volgende leven. Maar ik dien en blijf dienen.
Eens echter voelen de Goden wat ik wil en zenden zij mij hun hulp.
Van je jeugd af heb ik je kunnen volgen. Toen reeds wist ik, alléén ik, Venry, dat mij hulp gegeven zou worden. Hoe verlangde ik, om die hulp te mogen kennen. Toen zag ik jou en ik heb mij niet meer kunnen beheerschen. Ik vroeg aan de Goden vergiffenis en zij hebben mijn gebed verhoord.
Neen, beste Venry, duizend maal neen, jij bent het, jij zult alles kunnen bereiken, omdat je het instrument bent van hoogere machten. Die macht heeft mij, je ouders en je zelf in je jeugd reeds beschermd en dat was een groot wonder. Die hulp, beste jongen, komt regelrecht uit die wereld en raakt één wet, de wet
157

On Tue, Jun 3, 2025 at 1:17 AM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:
Daar, beste Venry, liepen honder155
den zich tegen te pletter. Vele priesteressen zijn lichamelijk en geestelijk bezweken, zij en haar kleintjes. Zij gingen te vroeg over, hun jonge leven werd besmet en hun harten braken. Zie je, beste Venry, alléén daarvoor wil ik blijven leven. Hierin nu ken ik geen gevaar, en ik moet en zal waken. Wij moeten het bereiken, Venry. Ik wil mijzelf offeren, mijn vriend, maar Isis moet van alle kwaad gezuiverd worden. Jij bent daarvoor op aarde en de Goden zullen ons helpen, omdat wij beiden willen dienen. Je vroeg mij zooeven, of er ook buiten Isis gevaar is. Wel, mijn vriend, als je naar het andere einde der aarde wilt gaan en Isis ontvlucht, neem dit van mij aan, beste Venry, de dood komt je achterna, veel sneller dan je denkt. Hij komt tot je en breekt je hart. Ik ken al deze wetten, heb gebeden om ze te mogen leeren kennen. Daardoor kan ik je nu ook helpen.
Wij wandelen hier nu en je voelt niets. Maar wanneer ik je zeg, dat hier, waar wij nu zijn, in de ruimte een astraal vergif aanwezig is, dat ons kan bereiken, dan kan je het aanvaarden. De meesters bouwen een onzichtbaren, en vergiftigen muur op; wij wandelen er doorheen en zijn ons van niets bewust. Natuurlijk bouwen zij dien muur alleen dan, wanneer zij iets van ons weten. Maar wie daar doorheen gaat, stoffelijk of geestelijk, sterft heel spoedig. Deze aura is doodelijk. Mocht het niet noodig zijn, dat

de doodelijke werking ingesteld wordt, maar krankzinnigheid bijvoorbeeld, dan zal een vreemde krankzinnigheid je overvallen. Doch er zijn nog vele andere mogelijkheden om menschen te vernietigen. Komen zij tot het besluit om hen te mismaken, geen kracht op aarde die dit kan tegengaan. Moet je ten onder gaan door een vreeselijke ziekte, je zult die ziekte ontvangen en wel heel spoedig. Men snijdt je den adem af of men maakt je blind in slechts weinige seconden. Is het je duidelijk, Venry, dat al die machten doodelijk zijn?

On Tue, Jun 3, 2025 at 1:11 AM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:

„Zie je, Venry, daar vertrouw ik op, maar we moeten goed en duidelijk beseffen, wat wij zelf kunnen. Ik zou je anders willen smeeken, doe niets, je bent dan moe en laat alles over je heengaan, zoodat de duisternis je nu nog niet overwint. En dat is juist de bedoeling en wij gaan nog eenige jaren verder om ons gereed te maken. Dan moeten ook zij wachten en met hen de Pharao. Maar er is nog meer, Venry. Om dezen Tempel ligt een astrale muur, en ook om iedere cel ligt nog een muur van kracht.”
„Wat is dat nu weer, Dectar?”
„Dat alles is je nog niet bekend, Venry, en je mag het eerst nu weten. Om je eigen cel is een astrale muur. Ik weet, dat je er reeds buiten was. Je hebt mij immers bezocht, Venry, doch toen had je hulp, anders hadden wij onze kastijding reeds ontvangen, of zouden in stilte worden gevolgd. Doch daardoor begreep ik, dat wij werden geholpen en kreeg ik de zekerheid van de aanwezigheid van een groote kracht, waardoor ik heel veel begreep.
De meesters zijn er toen niet geweest, maar er moet iemand anders in je cel zijn gebleven, want dat voelen zij onmiddellijk. Dat geeft mij een groot vertrouwen, Venry.”
„Je denkt, Dectar, dat er iemand waakte?”
„Natuurlijk, Venry. En wanneer je die hulp in de duisternis ontvangt, dan kunnen wij rustig afwachten. Maar vergeet niet, dat je moet leeren, op andere krachten kun je in de ruimte niet leven, dan was het veel eenvoudiger, doch dat is nu niet mogelijk. Het is nog voor niemand mogelijk geweest, buiten Isis en buiten de meesters om de astrale muren te doorbreken. Dit is het machtige geheim van de meesters. Géén van ons kon gaan waarheen hij zelf wilde, wij zijn en blijven in onze cellen afgesloten. Om buiten de meesters om dingen te beleven, is niet mogelijk. Wij kunnen alleen dan uittreden, wanneer zij ons controleeren, maar dan kun je aan niets anders denken.”
„Als ik daar ben, Dectar, en mijn Moeder zou ontmoeten, kan ik haar dan niets zeggen?”
„Neen, Venry, uitgesloten, zij zijn het, niet jij, die reizen maakt, ze dwingen je te luisteren.”

„Wat verschrikkelijk.”
154
„Dat is het, Venry. Maar nu komt er een mogelijkheid, mijn vriend. Ik heb alle hoop, dat jij dit alles zal afbreken, anders gaan wij beiden ten onder. Daarom moeten wij ons niet haasten. Dien weerstand moeten wij heel voorzichtig opbouwen, er ieder uur aan werken, steeds bewust verder, dieper en dieper, of het gaat te snel, Venry, en dat is verkeerd. Zij willen wijsheid, maar door jou en daarom die haast.”
„Waarom is die muur om Isis en onze cellen, Dectar?”
„Omdat de meesters alle geheimen en krachten in handen willen houden. Niet één priester bezit die kracht. Niet één is in staat buiten Isis van de wetten aan anderen te vertellen. Als wij geen verbinding hadden, geloof mij, geen woord, geen gedachte kon er in mij zijn, of in mijn ziel zou het astrale gif komen en mij dooden. Voor alles, wat ik gesproken heb, zouden de dieren mij te eten krijgen, maar indien een ander besluit, ga ik blind, mijn leven lang blind, of zij verlammen mijn geheele organisme. Isis, mijn vriend, blijft Isis, wie hier binnengaat zal de wetten moeten opvolgen of sterven. Een langzame ondergang is mogelijk, door overheerschende krachten gaan wij dan ten gronde.”
„Maar als je vlucht, Dectar?”
„Neen, Venry, dat is niet mogelijk. Waar je ook bent, nergens ben je veilig. Zelfs in het andere leven kunnen zij je bereiken. Want daar leven demonen, die voor de meesters werken en voor Isis iets doen. Zij dienen Isis. Maar zij allen vertegenwoordigen het kwaad en de duisternis. Dit zijn de geheime wetten van Isis, maar er zijn er nog meer, Venry. Wie in opstand komt, gaat ten onder.
Hij echter, mijn vriend, die al deze krachten vernietigt, is een groot meester, die er slechts ééns kan zijn. De meesters zijn hier oppermachtig, Venry. Daarom is onze taak ook zeer zwaar. Als wij bereiken, dat al dit gevaar oplost, zullen de Goden ons heel dankbaar zijn. Als een priester een ander leven kan beginnen, Venry, is Isis waard een plaats te blijven innemen. Maar allen, die niet kunnen bereiken, wat zij zich als doel hadden gesteld, breekt men. Daarom de astrale muur, een geestelijk, maar machtig bouwwerk in hun handen.

occult de meesters kunnen jou muur afbreken want ze hebben het zelf gebouwd

dit is priester geheim

On Tue, Jun 3, 2025 at 1:01 AM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:

„Wat weet men hier van al deze wetten af, Dectar?”
„Wij weten heel veel, Venry, en dat andere moet ik leeren kennen.

Als je voor de groote proeven gereed wilt zijn, moet ik je
alles daarvan zeggen, doch dat komt later. Er waren priesters,
die de duisternis beleefden, Venry, maar toen zij in de ruimte
waren, bezweken zij. Ook waren er, die niet weer konden terugkeeren
en toen trad de dood onmiddellijk in."
„Tijdens het onderzoek, Dectar?"
„Ja, Venry, juist tijdens het onderzoek zijn zij bezweken."
„En konden de meesters hen dan niet terugtrekken, naar de
aarde, bedoel ik?"
„Je behoeft niet zoo duidelijk te zijn, Venry, één woord en ik
begrijp je. Neen, dat is dan niet meer mogelijk. Aan die zijde
zijn duizenden demonen en die hielden dien priester daar vast
en sloten op die wijze het aardsche leven af. Daartegen staan.
ook de meesters machteloos."
„Ik begrijp nu het gevaar, Dectar, maar wij hebben hulp en onze.
hulp zal toch wel weten wat mogelijk is. Bovendien ik ben nu
gereed."
153

Virusvrij.www.avast.com

On Tue, Jun 3, 2025 at 12:56 AM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:

„Is het daar dan zoo gevaarlijk, Dectar?"
„Heb je die krachten in je jeugd niet gevoeld? Dat wezen v/Ss
nog maar een klein kind, in vergelijking met anderen. Ze zijn
monsterachtig."
„Moet ik mij daarvoor gereed maken, Dectar?"
„Ja, Venry, en denk hier niet te gemakkelijk over. Want wat
hebben de meesters aan een gevleugelde, die daar bezwijkt? Die
men maanden lang, zelfs jaren achtereen krankzinnig maakt?
Die krankzinnigheid, Venry is zoo erg niet, want die kan
genezen, maar de persoonlijkheid is vernietigd, hij heeft alles
verloren en dat op één reis. Even maar buiten zijn stoflichaam
is reeds voldoende. Dan staan ook wij machteloos, kunnen niets
voor dit leven doen, omdat deze ziel voor dit leven is vernietigd.
Als zij dan eens sterven, leven zij daar verder en wachten op een
nieuwe geboorte. Maar dat kan eeuwen lang duren, Venry, voordat
zij terugkeeren. Doch die eeuwen zijn noodig, zoodat de ziel
zich kan herstellen."

Virusvrij.www.avast.com

On Tue, Jun 3, 2025 at 12:53 AM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:
Maar het is hun eigen wil."
„Heb je met al die anderen op deze wijze kunnen spreken, Dectar
en hen kunnen voorbereiden?"
„Ja zeker, maar dat helpt niets, allen vallen en bezwijken, of

worden priester. Je verliest jezelf en weet dan van niets meer af, niet meer, dat je leeft, of reeds in dat andere leven bent. Je weet niets meer, van dag of nacht, niets, niets, alles is uit je weg en daarin moet jé tóch jezelf blijven. Dan al die andere dingen nog, waardoor je bezwijkt.”
„Maar dat is niet te bereiken, Dectar?”
„Ben ik priester geworden, Venry? Als je jezelf blijft, kan er niets geschieden. Je tart hen allen, in jou zijn gaven, je tart al die heeren meesters, Venry, want je bent zelf een meester. Ook ik ben gevallen en bezweken en vele malen daarna in mijn cel, maar dan, Venry, werd ik een meester, want toen bleef ik mijzelf. En waardoor, mijn vriend? Neen, je kunt het niet weten. Ik werd. een klein kind, Venry, een heel klein kind, zonder gedachten en toch heel sterk en groot, ja volwassen. Maar toen was er geen vuur, geen ongedierte, geen liefde, want daarvan had ik toen. geen begrip, niets kon mij toen bereiken en toch was ik alles, zooals je reeds hebt beleefd. En daarin, beste Venry, moet je een eigen weg trachten te vinden, omdat ik nu nog niet weet welke wijze zij toepassen. Niet allen beleven hetzelfde. En het is aan jou, om in die andere wereld sterk te zijn.”
152

On Tue, Jun 3, 2025 at 12:50 AM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:
Wij gingen een tijdlang voort en toen zei Dectar: „Steeds is er gevaar, Venry, juist nu volgt men ons.”
„Heb je verscheidene leerlingen voorbereid, Dectar?”
„Ja, maar velen werden krankzinnig, Venry. Anderen zijn priester geworden en zijn nu meesters in andere Tempels, om ook daar te leeren.”
„Weten de Hoogepriesters dan niet, dat men bezwijkt, Dectar?”
„Natuurlijk, zij weten alles. Bij de eerste maal houden zij op en na eenige dagen komen zij er weer uit. Later echter, bij de tweede of derde maal, is het alles of niets.
Dan geschieden er die afschuwelijke dingen, Venry, waarvan ik sprak. Dan is er geen leven of dood meer in hen, zij zijn geheel op, lichamelijk en geestelijk kapot.

On Tue, Jun 3, 2025 at 5:19 AM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:
als „man” en „vrouw”. Zij zijn het, die aan de ziel een nieuw organisme schenken en zij zijn één met deze wetten. Deze wetten komen tot werking, omdat beiden deze macht en kracht bezitten, doch deze wetten kan men niet zien, die zijn alléén te

beleven.
Als deze verklaring u duidelijk is, dan kunt gij alleen uw hoofd buigen en dankbaar zijn, want alles wat ik voor Isis ontvang is heilig.”
„Wij zijn u zeer dankbaar, priester van Isis. Maar kunt gij de wetten volgen, ook al ziet gij ze niet, het is van het allergrootste belang dat wij dat weten. Wij wachten op antwoord.”
Mijn leider liet mij het verkeerde van zijn vragen-stellen voelen. Zijn brein raakte verward en zijn vragen waren niet diep, een leerling-priester dacht dieper dan hij nu deed en zou andere vragen stellen.
Ik was gereed en antwoordde: „Gij moet thans luisteren naar wat de Goden u zeggen. Uw vragen zijn allerminst diep, gij vraagt steeds hetzelfde. De Goden vragen u. Leeft u op aarde? Heeft u de wedergeboorte beleefd? U voelt het zeker, Vader van Isis, dat gij het leven op aarde moet volgen, gij zelf vertegenwoordigt deze wet, gij leeft op aarde en met u al dat andere leven. Gij ontvangt nu de verklaring.
Wanneer de ziel in die wereld afdaalt, keert zij tot het allereerste stadium terug en wacht dan in die wereld om te worden aangetrokken.”
„Dat allereerste stadium, waarvan gij spreekt, is ons niet duidelijk.”
„Gij ziet het, opperpriester van Isis, uw argeloos denken en voelen raakt het onbewuste. Gij hebt zelf die wetten verbroken. Uw woord was: „Dat komt later, priester van Isis, geef ons antwoord.” Toen ik echter met die wereld één was, leefde u allen in die wetten en zou de opvolgende de verklaring hebben ontvangen. Nu begrijpt gij niets van al deze wonderen. Doch de Goden zeggen: Toen de God van al het leven zichzelf splitste, zijn wij ontstaan, doch wij waren toen nietige deeltjes en zelfs niet waar te nemen. Dat is het allereerste stadium. Nu echter
340
is de ziel op aarde als volwassen mensch. Wil de ziel op aarde terugkeeren, dan keert het innerlijke leven tot dit allereerste stadium terug en wordt het geboren. „In” de moeder, meesters van Isis, voltrekt zich dit wonder, dat wij allen hebben beleefd. Dan volgt het groeiproces, het verdichten van het stoffelijke leven. Het volgende stadium is reeds de geboorte; dat is in den Tempel van Isis bekend.”
„Dat is machtig, priester van Isis, uw verklaring is heel natuurlijk en zeer duidelijk. Wij zijn gereed en vragen: „Kunt gij voelen of waarnemen, of gij zelf dat wat „in” de moeder leeft, bezieling geeft?”
„De Goden zeggen mij, dat ik, die thans ben verbonden, de bezieling ben voor het stoffelijke kleed dat „in” haar groeit en zal geboren worden, indien de God van al het leven wil dat dit zal geschieden.”
„Voor uw duidelijke verklaring danken wij u. Maar kunt gij waarnemen of gij dan jong of oud bent, of dat dit uw allereerste aardsche huis is?”

„De Goden laten mij zien, dat er in u allerhande en verkeerde gevoelens zijn, want anders zoudt gij uw vragen veel duidelijker stellen. Volg het geschrevene en gij ziet uw eigen vragen. Hiervan heeft men u reeds verteld. Wij allen zijn millioenen eeuwen op weg.

Waardoor is uw brein zoo verward, Vader van Isis? Meester Dectar heeft mij geleerd om duidelijke vragen te stellen, of ik ontving die kastijding die mij zou wakker schudden. Hoe zijn uw vragen? Uw opmerkzaamheid is niet bewust en gij beseft niet, dat hetgeen wij ontvangen machtig is. Het is een groote genade, dat de Goden ons onderwijzen. Doch ook nu is het antwoord gereed en ik verklaar, wat de Goden mij laten waarnemen.

Mijn allereerste stoffelijke huis kreeg ik van „God" voor millioenen eeuwen terug. Alléén de Goden van Isis kunnen u en mij daarmede verbinden. Dan ziet gij alles, ook het allereerste stadium. Hoe oud of ik ben, daarvoor is thans geen verklaring meer noodig."

34i

Hij negeerde alles en vroeg: „Kunt gij zien, priester van Isis, of daarin ligt de wet van „man" en „vrouw"?"

„De God van alle Goden wilde, dat wij zielen „man en vrouw" zijn, want alléén daardoor leeren wij de wetten kennen."

„Gij bedoelt, dat ik niet in staat ben om de wetten te zien en te voelen?"

„Vader van Isis, gij bezit het scheppende organisme, doch in dat andere lichaam, dat het „moeder-organisme" is, kunt gij de wetten beleven."

Hij dacht nu lang en ernstig na en zei: „Wij danken u, al deze wonderen zijn nieuw voor Isis en wij volgen u aandachtig. Wij vragen: Is het een wet van „Hem", dat wij beide organismen moeten kennen?"

„Als gij als den God van al het leven en alle Goden wilt zijn, dan „moet" gij die werking beleven, of gij blijft zooals gij thans voelt. Wilt gij die wet leeren kennen en beleven, gij beleeft dan, waardoor sterren en planeten, zonnen en andere lichamen geboren zijn. Maar dat is alléén „in en door" het „moeder-organisme" mogelijk. Aan dat lichaam ligt vast, hetgeen hier in de ruimte is geschied en dat aan sterren en planeten, zonnen en andere organismen het licht en het „Leven" gaf, aan de dieren het gevoel en aan ons menschen het bewustzijn, dat in u en ons allen aanwezig is, maar waarvoor duizenden organismen noodig zijn, om die hoogte te kunnen Bereiken, waarin de Goden leven." dankje wel

„Uw geestesgesteldheid is heel natuurlijk en wij allen zijn u zeer dankbaar. Wij zijn gereed en vragen: Weet gij zeker, dat wij in het moeder-lichaam de wetten kunnen beleven?"

„Gij zijt heel voorzichtig in uw vragenstellen, doch ook nu is het antwoord gereed: Is het mogelijk voor u, dat er „in" u iets kan groeien dat aan het nieuwe en jonge leven, dat het kind is, de wedergeboorte gaf? Neen, opperpriester van Isis, want gij zijt „schepper", als gij wilt, doch gij gaat liever buiten dit alles

om, gij bewandelt een doodloopend pad, doch gij leert daardoor
de wetten niet kennen.”
Wat hij mij thans zond was verschrikkelijk en zijn antwoord
luidde: „Uw antwoorden druischen thans tegen de wetten van
342
Isis in. Wilt gij er aan denken, priester van Isis, dat wij op een
heiligen bodem leven en hier samen zijn om Isis groot te maken?
Op dit oogenblik zijn wij met de Goden één.”
Wat een huichelaar, dacht ik. Hij bleef voortgaan disharmonie
te scheppen.
Mijn antwoord luidde: „Mijn verklaring en antwoorden zijn voor
Isis en voor hen, die na ons komen. De heiligheid van dit één-zijn
dringt nog steeds niet tot u door, ook al spreekt gij er over. Gij
zijt heel groot, Vader van Isis, en oud, maar als een klein kind
moet gij de Goden volgen en dit alles aanvaarden.”
Opnieuw negeerde hij alles en vroeg: „Priester van Isis, waar
bent u?”
„Ik ben verder van u verwijderd dan de zon en toch ben ik dicht,
heel dicht bij u. Reeds vroeger zei men tot u: Bent u overtuigd,
dat het „dichtbij” en het „veraf” één is?”
Zijn haat kwam tot mij en er was onrust onder hen allen, doch
hij zei: „Gij spreekt nu over wonderen die voor Isis zijn, dus niet
voor u zelf.”
Ik antwoordde: „Waarover ik spreek is voor Isis, maar vooral
voor u allen, want het is wijsheid. De Goden willen, dat gij naar
mij luistert en hen volgt, maar als een klein kind, niet als volwassen
mensch in priesterlijken ouderdom, gij zijt dan teveel
u zelf en gij kunt niets zijn, wanneer gij allen wilt één zijn.
Nu verloor hij zijn zelfbeheersching en schreeuwde mij toe:
„Vanwaar spreekt gij, priester van Isis? Kunt gij de wetten volgen,
of denkt gij ze te zien?”
„Zaagt gij mijn vleugelen, opperpriester, zoo zoudt gij tot u zelf
komen. Voelt gij mijn diepte, zoo komt er in u het verlangen
om de allergrootste vleugelen te willen bezitten, doch uw aanhoudend
scheppen van disharmonie verlamt u, en uw zien en
voelen verduistert. Gij ziet thans naar meester „Sma” en vraagt
u af of de meester mij ziet en of al de anderen mij kunnen zien,
nergens en toch één met de wetten, want ik leef nu in de wonderen
en ben één met „Hem”, die aan u allen het leven gaf.”

Toen ik was uitgesproken keek ik naar hen allen. Thans was ik
gereed om zijn vleugelen te verlammen, indien het mij toegestaan werd. ???

Nu ik hieraan dacht, kwamen die gevoelens tot mij,
waardoor ik begreep, dat ook dat tot mijn taak behoorde. Ik zei
tot hem: „Gij sluit uw oogen af, omdat gij denkt dat ze moe zijn
en gij dan duidelijker kunt waarnemen, maar gij weet, zooals

wij allen het weten, dat wij innerlijk, dus geestelijk, waarnemen
en dat ons zien met de stoffelijke oogen niets te maken heeft.”
„Vanwaar en door wien spreekt u, priester van Isis.”
Ik gaf hem nu geen antwoord, want ik wachtte op mijn leider,
doch opnieuw schreeuwde hij mij toe: „Spreek! Gij zult spreken!”
Ik wachtte en mijn leider wachtte, doch hij vroeg: „Gij
zult mij antwoorden en anders spreken dan gij thans doet.”
Dan voelde ik dat ik moest antwoorden en zei: „Waarvan ik
spreek ontvang ik van de Goden.”
„Gij denkt te zien.”!!!!!!!!!!
„Opperpriester van Isis, de Goden zullen u daarop antwoorden.
Als gij doorgaat geestelooze vragen te stellen, dan moet gij u
verwijderen en zal er een ander voor u vragen stellen. De wonderen
waarin u leeft zijn heilig, maar u bent niet gereed, gij
schept disharmonie, gij breekt Isis af, gij zijt een kracht die ,
stoort.”
Hij antwoordde niet, maar tot den hoogwaardigheidsbekleeder
zei hij: „Hoort gij dat, hoe de woorden zijn die een priester van
Isis tot het hoofd van den Tempel spreekt?”
Ik wachtte nu niet en zei: „Als gij uw hulp daar denkt te moeten
zoeken en die op aarde tracht te vinden, volgt gij niet de Goden,
doch de menschen. Waarom zijn wij dan tezamen? Laat mij dan
terugkeeren en deze zitting sluiten. Is de hoogwaardigheidsbekleeder
een gevleugelde? Bezit de Pharao vleugelen? Is ook
hij niet gereed te aanvaarden? Wil de Pharao niet alles weten
en is hij de Goden niet dankbaar? Volgt ook hij de wetten niet
op? De Pharao is ons aller meester, maar kent de Pharao al deze
wetten? Gij zijt ons aller meester en de Vader van Isis, maar uw
vragen zijn onbewust en gij gaat thans in duisternis. Gij zijt
rood van woede, maar ik zeg u, ik volg de Goden en ben slechts
een dienaar. Gij moet als een kind zijn en heel dankbaar, zooals
ik hier ben en mij voel, wil ik de wonderen kunnen waarnemen.
344
Het is een genade, dat de Goden tot ons komen.”
„Priester van Isis, gij kunt dit voor uw Koning herhalen.”
Ik wachtte af. Nadat hij zich weer had hersteld, vroeg hij: „Waar
bent u, priester van Isis?”
Ik kreeg het antwoord en zei: „Als een leerling-priester van Isis
tweemaal hetzelfde vraagt, groote meester, dan voelt hij de
wetten niet en die zal hij dan leeren kennen, doch door een
kastijding. Bent u gereed?”
Onder hen was er verwarring ontstaan, allen waren zichzelf niet
meer, alleen Dectar voelde zich rustig. Maar de opperpriester
vroeg: „Is er duisternis over u gekomen, zoodat gij tot ergernis
komt? Of wilt gij uw onkunde verbergen?”
Ik wist werkelijk niet hem daarop te antwoorden en wachtte
af. Doch opnieuw vroeg hij: „Zijt gij u van niets meer bewust?
Die wetten zijn ons bekend en wij kunnen ze u verklaren. Hebt
gij uw vleugelen verloren? Zien wij aanstonds, dat gij als een
vuursteen neervalt, om in de aarde te verdwijnen, of tot daar

terug te keeren waar gij nu leeft?”
Hij voelde zich weer oppermachtig en geheel bewust, want nog steeds gaf ik hem geen antwoord. Weer vroeg hij, maar op sarcastische wijze: „Gij denkt thans na, of gij zelf scheppend zijt? Ook die wetten kunnen wij u verklaren, priester van Isis.”
Hij keek naar al de meesters en voelde zich tot alles gereed. Toen echter kwam er iets in mij, zoo grootsch en machtig en ik antwoordde: „Het vuur dat nu in mij is en dat de Goden mij schenken, omstraalt mijn geheele wezen, waarmee ik straks uw vleugelen kan verschroeien, of, u gereed maken als een vogel, die uw maag vult en aan uw lichaam nieuwe kracht schenkt. In de duisternis en in het licht waarin ik nu leef, zie ik uw eigen nietigheid en die van ons allen. Er kan slechts dankbaarheid in mij zijn, nu ik zie, dat mijn vleugelen mij die macht hebben geschonken. In u is duisternis en onbewustzijn, gij leeft niet „in” de wonderen, maar er naast. Gij moet andere vragen stellen, Vader van Isis, nu bent u levend dood.”
„Hoort gij dat, priester van Isis? Wij gaan naar den Koning, ik sluit deze zitting.”
345
Mijn leider liet mij zeggen: „Ook ik ben daar, doch de Goden zeggen, dat gij geduld moet hebben en eerst dan kunt heengaan, als mijn organisme daar niet meer is.”
Een vloek ving ik van hem op en hij zei: „Gij denkt toch niet dat gij een God zijt?”
Ik was gereed en antwoordde: „Als ik een God was, zou ik van u een pad maken, want uw denken en voelen behooren daartoe.” Dit was ontzettend, iets dergelijks had men in den Tempel nog niet beleefd. Toen loste mijn organisme voor hun oogen op. Mijn meester bracht dit wonder tot stand. Voor het paleis van het hoofd van Egypte kreeg ik mijn organisme terug en ik leefde weer op aarde. Ik trad het paleis binnen. Een boodschapper van den opperpriester ging mij voorbij, maar ik volgde hem naar den Pharao. De Koning was ten zeerste verwonderd toen ik hem duidelijk maakte wat er was geschied. Hij zond een boodschapper naar de Koningin en er kwamen hoogwaardigheidsbekleeders, zoo ook de raadgevers van den Pharao. Toen de Vader van Isis en zijn gevolg binnentraden werd er onmiddellijk met de zitting begonnen, want de Pharao moest rechtspreken. Het schrift werd gecontroleerd en ging van hand tot hand. Daarna stelde de Koning zijn eerste vraag aan mij. Ik voelde mij rustig, doch Isis zou vallen of opstaan, óf hij werd vernietigd, óf Dectar en ik gingen den dood in. Maar mijn leider was ook hier bij mij.
De Koning begon: „Priester van Isis, gij zijt zeer begaafd en wij zijn dankbaar voor deze wijsheid en danken de Goden. Kunt u ons hetgeen gezegd is verklaren?”
Ik antwoordde: „De Goden zullen al uw vragen beantwoorden. Zij zijn gereed, groote Pharao.”
Hij vroeg: „Wij hebben gezien, dat er stoornissen zijn, waaraan

schrijft gij die toe?”
„Groote Pharao, de vragen die men stelde voerden mij van het
eene wonder naar het andere en de ruimte is onmetelijk. De
Pharao kan het schrift volgen en de antwoorden controleeren.
De Goden vonden het zeer onduidelijk, want het was het gevraag
van een onbewuste; de opperpriester van Isis is voor deze
346
zittingen niet gereed.”
„Gij zijt duidelijk in uw antwoorden, priester van Isis. Beste
Iseués, wat is uw antwoord?”
„Kan de groote Pharao voelen, wanneer ik zeg dat de wonderen,
die tot ons komen, machtig zijn? Ik wil al deze wonderen onderzoeken.
Niet weer zal er geschieden, wat wij voor eenige jaren
hebben beleefd.”
„Ook uw verklaring is heel duidelijk en natuurlijk. Wat is uw
antwoord, priester van Isis?”
„De Goden zeggen, groote Pharao, dat ik een hoogepriester ben
en zij achten hun tijd verknoeid, als er op deze wijze vragen
worden gesteld. Wat de Goden zeggen moet men onmiddellijk
aanvaarden, ik ben geen leerling-priester, maar ik bezit de allergrootste
vleugelen.”
De Pharao sprak tot den opperpriester en zei: „Het is mij volkomen
duidelijk, beste Iseués, wij zien, dat gij verschillende
vragen hebt gesteld, maar daarin bent u zeer verstrooid geweest.
Ziehier, beste Iseués, dit zijn uw vragen.”
Het geschrevene ging opnieuw van hand tot hand en de Vorst
reikte het aan den opperpriester over, waarna hij vroeg: „Priester
van Isis, vertel ons: Is men in de ruimte zeker van alle gevoelens
en worden de vragen naar die gevoelens beantwoord?”
Ik voelde wat hij bedoelde en antwoordde: „Vraag aan alle gevleugelden,
allen zullen u zeggen, wat ik u thans zal verklaren.
Wanneer de Goden de vragen beantwoorden, willen zij, dat al
die vragen duidelijk en op één doel gericht zijn. De wetten van
Isis schrijven ons priesters voor, dat wij duidelijk spreken en
natuurlijke vragen stellen. Het is niet mogelijk dat wij andere
vragen stellen alvorens het wonder geheel verklaard is, eerst dan
kunnen wij verder gaan. Zij die de wetten niet opvolgen ontvangen
hun kastijding. Dit zijn de wetten van Isis, groote
Pharao, maar ik ben in de ruimte en moet de wetten van de
Goden opvolgen; ik ben daar één met de Goden. Ik kan niets,
niets anders zeggen dan dat, wat ik door de Goden ontvang. Hoe
onnatuurlijk en streng ook, ik moet het doorgeven. De Goden
zeggen, dat ook de Pharao die wetten niet kent. Ik moet volgen,
347
omdat de Goden mij die vleugelen hebben geschonken; de
Pharao heeft voor de Goden een andere taak te verrichten.”
„Neen, priester van Isis, de vleugelen zijn niet in mijn bezit, ik
moet dit erkennen.”
Den oppervriester vroeg hij: „Is deze verklaring onduidelijk?”
Mijn Vader was gereed en antwoordde: „Nu is het antwoord

heel duidelijk, groote Pharao, maar wij leven nu buiten de wetten."
De Koning keek weer naar mij, dacht even na en vroeg: „Priester van Isis, is het voor u mogelijk in mijn huis deze zitting te beëindigen, zoodat ik kan rechtspreken?"
„Groote Pharao, de Goden zijn gereed. Zooeven is mij gezegd, dat de Goden tot ons komen. Kan de Pharao het licht iets verduisteren, zoodat ik kan inslapen?"
De hoogwaardigheidsbekleeder, die de zitting had bijgewoond, sprak met den Pharao en ik begreep waarover hij sprak.
De Koning vroeg aan den opperpriester: „Beste Iseués, gij zegt niets van het wonder, dat gij allen hebt mogen aanschouwen? Is het wonder, dat voor uw oogen geschiedde, niet machtig?"
Mijn Vader was ook nu gereed en antwoordde: „In alle eeuwen, dat de geschriften ons bewijzen, is er maar één priester geweest waaraan men dit wonder geschonken heeft, doch deze priester keerde terug vanwaar hij kwam en de duisternis nam hem op, maar Isis zweeg over hem."
Mijn doodvonnis, zoo dacht ik. Dectar bad voor mij, maar ik voelde mij rustig en wachtte af. De dieren van den Pharao kwamen tot mij, alsof zij mij wilden beschermen en legden zich aan mijn voeten neer. Toen de Koning dit waarnam, vroeg hij aan den opperpriester: „Kunt gij mij verklaren, beste Iseués, waarom mijn dieren dezen priester liefhebben? Ik weet, dat zij van kinderen houden en oudere menschen niet zullen naderen. Kan een kind onduidelijk zijn en vergiftigd?"
Ook nu was hij gereed en antwoordde: „Er zijn gevleugelden, groote Pharao, die beiden, de jeugd en den ouderdom, bezitten en in het vergiftige insect kunnen terugkeeren, maar dan is hun steek doodelijk en behooren zij niet in den Tempel van Isis."
348
Alle aanwezigen keken naar mij, doch de Pharao vroeg mij: „Bent u gereed?"
Ik legde mij neer waar ik was; de dieren bleven bij mij. Spoedig was ik in trance en trad buiten mijn organisme. Den Pharao hoorde ik tot den opperpriester zeggen: „Beste Iseués, gij ziet het, ik denk dat gij thans vragen kunt stellen."
De opperpriester vroeg: „Waar zijt gij, priester van Isis?"
„In de ruimte."
„Toen er in u duisternis kwam, waar waart gij toen?"
„Ik moet uw vraag herstellen, want in deze wereld zijn vele duistere werelden. Ik kan niet weten welke duisternis mijn meester bedoelt."
„Ik bedoel het allereerste oogenblik; daarvan hebt u gesproken. Kunt u tot daar terugkeeren en waarnemen, waardoor wij ons licht hebben ontvangen?"
Onder de aanwezigen ontstond er spanning, er werd mij een vraag gesteld die mijzelf of mijn vleugelen kon vernietigen, indien ik het antwoord schuldig bleef. Alvorens ik antwoordde, stelde ik mij op Dectar in en vroeg hem: „Je moet mij helpen, Dectar, en daarvoor is noodig dat jij rustig blijft, meer hulp heb

ik niet noodig. De Goden zijn aanwezig."
Nu wachtte ik op mijn leider, doch hij vroeg reeds opnieuw:
„En? priester van Isis, bent u in de duisternis?"
Ik zag dat de Koning naar hem keek, maar ik antwoordde: „Toen de Goden ons allen en al het leven hebben geschapen, was daar tijd voor noodig. Voor het instellen van machten en krachten, dat het gereed maken beteekende, waren millioenen manen noodig, voordat wij menschen den volwassen toestand hebben bereikt.
Wil ik thans „ingaan", dan vragen de Goden van Isis van mij en u allen nederigheid en het gereed maken voor al deze heiligheid.
Ik sta voor een poort en die poort is gesloten, doch indien de Vader van Isis zijn machtig gebed tot de Goden opzendt, zullen de Goden mij binnen laten, waardoor Isis groot wordt. Ik lig neergeknield en zal mijn nederig gebed opzenden, om voor u allen te mogen waarnemen."
Ik keek naar hen allen en voelde, hoe mijn woorden werden begrepen en gevoeld.

On Tue, Jun 3, 2025 at 12:35 AM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:
Dit was 5de sfeer

On Tue, Jun 3, 2025 at 12:35 AM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:
Maar nu zonder wapenen!!! Het leven van God zal zich als massa niet meer vergeten. Nu leven het geluk en het geestelijke weten in u allen en het begrip van het uiteindelijke doel, dat het ontwaken is voor uw leven. Dit is tastbaar te voelen voor u allen, u kunt nu reeds aan uw toekomstige rijk beginnen.
Werk daarvoor! Bid daarvoor! Dien ervoor en ge zult de schatten des hemels ontvangen!
Wat u op Aarde zag ontstaan, behoorde tot de duisternis. Het andere en hoogere werd u door de meesters van deze zijde gegeven. God heeft dat gewild. Toen wij aan onzen cosmischen weg moesten beginnen, God als een Vader tot Zjjn kinderen sprak, hadden wij dit alles kunnen zien, maar wij als mensch hebben het niet begrepen. Niettemin zijn dat thans de wetten, die u en ons het geestelijke halt toeriepen. Toen wij van de Maan afscheid namen, leefden wij zélf. Iedere verkeerde daad bracht ons dichter naar de menschelijke ellende. Nu is dat voorbij en goed gemaakt. In de Eeuw van Christus zou dat zich aan ons leven openbaren, u hebt dat op Aarde kunnen beleven en wij aan deze zijde. Wij leerden hier al deze Goddelijke wetten en hebben ze ons eigen moeten maken. Eerst daarna volgde het geestelijk ontwaken! Dat wil dus zeggen dat de mensch het verkoos door afbraak naar de wonderen van God te gaan naar het geloof en de liefde en het zegevierende einde van uw aardsche leven. Door de duisternis

naar het licht, en dit is het wat thans door de menschheid
is beleefd. Vergeet èn vergeef! Dit heeft Christus gewild, Hij
is ervoor gestorven. Hij bracht het op Aarde. Sta niet stil,
kijk vooruit! Heb moed om verder te gaan, weet nu dat gij
hebt moeten goed maken. Uw goddelijken weg moet gij toch
aanvaarden, niet één ziel kan er aan ontkomen. Meng de rust
en den vrede in uw hart met die van Christus, eerst dan is
uw leven gezegend!
Het geloof in God den Vader, vergeet nimmer, dat God liefde
is en Eeuwigdurend zal blijven. Volg Jezus Christus. Niet één
ziel kan de wetten van God ontloopen zonder dat haar leven
zou stilstaan. Weet toch, dat uw eigen tijd lichtend zal zijn
259

On Tue, Jun 3, 2025 at 12:28 AM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:

Zal men Adolf Hitler vergeten? Wordt er aan hem niet meer
gedacht? Gene Zijde zegt u, dat de menschheid aan hem zal
denken! Er komt een tijd, dat men hem zal vergeven, alles,
alles wat hij in uw oogen misdaan heeft! Dat klinkt voor uw
stoffelijk gehoor satanisch. Maar wij kennen de wetten voor
zijn en uw leven en dat van den toekomstigen mensch. Wij
weten dat hij en anderen slachtoffers zijn. Op zijn graf zullen
dan de bloemen worden neergelegd, die door deze bewustwording
zijn verkregen, ze komen uit het menschelijke hart
voort en het zijn juist die bloemen, waarvan Christus houdt.
Deze hartekinderen hebben beteekenis voor God! Gods wil
is het, Christus vraagt het u en den uwen en den volken der
Aarde, hem te vergeven, want hij diende uw geestelijk ontwaken!
Zijn Mozes en anderen hiervoor niet gestorven? Natuurlijk,
Hitler voerde de heidensche volken aan, stond lager
voor de wetten van God dan al die andere leiders en toch,
allen deden één werk, al begrepen hij en u dat niet. Hij is dan
ook de martelaar voor de volken van Israël. De geschiedenis
zal dat eens moeten aanvaarden! Die tijd is nu in aantocht.
De menschheid zou zonder hem en op eigen kracht niet tot
gezegende evolutie gekomen zijn.
Begrijpt u, waarheen uw tijd uw leven voeren zal? Waarheen
het huidige probleem u zal brengen? Op weg naar ons Vaderhuis
zullen wij elkaar nog weleens ontmoeten en dan wil ik
u deze vragen nogmaals stellen. Gij zult dan alles moeten
beamen, want dan behoort u tot de sferen van licht en bent
u één der onzen. U weet dan tevens, waarom Mozes weer op
Aarde leefde, waarom al dit leed gekomen is en welken weg
ingeslagen werd. Het Boek des Levens roept u toe:
„Ga beginnen met den stoffelijken en geestelijken opbouw.
Hebt nu alles lief wat leeft, eerst dan gaan de sferen van licht

voor u open. Gij kunt dan uw „Koninkrijk Gods” betreden.
Gij zult met elkaar de wetten van God beleven en niets meer afbreken, gij zult alléén opbouwen! Gij zult hierdoor tot God terugkeeren. Golgotha wacht op u en de uwen!”
De kinderen van Israël zullen zich daarvoor verzamelen.
258

On Tue, Jun 3, 2025 at 12:20 AM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:
te veel info kan het niet verwerken

On Tue, Jun 3, 2025 at 12:20 AM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:
De toekomstige mensch zal het zuiveren van het menschelijke bloed als volgt ter hand nemen — den zieken wordt verboden te bevruchten, om te voorkomen, dat zieken op deze wijze
256
kinderen verwekken.

On Tue, Jun 3, 2025 at 12:17 AM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:

„Er zal Vrede en Rust komen op Aarde en in de Menschen een welbehagen. Mijn Leven moet men aanvaarden!”
Ook dat wilde Adolf Hitler u brengen, maar in Germaanschen stijl. Hij bracht op Aarde het Germaansche geluk, maar dit kon door het kind van Israël niet worden aanvaard, daarom loste het ook weer zoo spoedig op. De duisternis brachten hij en zijn soort. Al deze menschen hebben afstemming op het prehistorische tijdperk en ze hooren in uw eigen eeuw niet thuis. Dat is thans door al het leven op Aarde beleefd. De prehistorische gevoelens hebben in de „Eeuw van Christus” geen beteekenis, het is afbraak! Er staat verder:
„Alle goederen der Aarde zullen nu verdeeld worden, want de staat neemt alles in eigen handen! De enkeling heeft zijn eigen bezit niet begrepen.”
Ook hierover sprak Adolf Hitler. Hij wilde, dat de schatten der Aarde zouden worden verdeeld, volgens hem voerde hij daarvoor oorlog. Nu zal elk volk de eigen levensruimte ontvangen.
Werd hem deze gedachte door de meesters gegeven?
Het kan niet anders!
Er staat nog:
„De Moeder zorgt voor het behoud van het evenwicht tusschen leven en dood, zij is het, die Mijn wetten moet opvolgen, door haar is dat mogelijk.

Deze eeuw is voor de moeder. Het is het moederschap, dat het heiligste is voor de Aarde. Door het moederschap is de stoornis, door den oorlog ontstaan, te herstellen. Het is het heiligste geschenk van God aan Zijn kinderen.

Hoe dierlijk gemeen Duitschland dit heilige bezoedeld heeft, behoef ik u niet te zeggen. U kent dat. Maar hiervoor is Christus niet op Golgotha gestorven. Christus kwam door het moederschap op Aarde. Door de moeder krijgt ook uw leven verbinding met de Goddelijke ruimte. Het is het leven schenken aan hen, die thans door den oorlog te vroeg uit hun organismen worden gerukt, die afgemaakt werden door den waanzin van hun leiders.

Er staat verder:

255

„Het bloed zal van iedere besmetting gezuiverd worden. Wee hen, die denkt kinderen te verwekken op dierlijke afstemming, naar de ziekte van het eigen kleed.”

Die gedachten werden ook al door de heidensche volken naar voren gebracht. Maar Adolf Hitler en zijn eigen soort namen krasse maatregelen voor de doorvoering ervan. Hij liet al die kinderen van God steriliseeren. Hij ontnam den scheppenden mensch en de moeder het voortplantingsvermogen, het moederschap!

Dat het bloed gezuiverd moet worden en in de toekomst geen zieken mogen bevruchten, is heel natuurlijk, de Eeuw van Christus staat dat niet toe. Het is stoffelijke afbraak. Er staat:

„De gezonden zullen voor de'zieken werken en hen dienen en indien noodig het eigen leven inzetten.”

In Duitschland werden de zieken vergast. Hitler dacht er zijn eigen soort door te kunnen beschermen en het bloed te zuiveren. Maar dat is niet mogeijlk. Wisten zijn beroemde doctoren wel dat het menschelijk organisme door de eeuwen bezoedeld is en de natuurlijke afstemming verloren heeft? Hieraan hebben wij allen in de ruimte schuld. Wij zelf zijn het geweest, die een lageren graad voor het stoffelijke organisme bevruchtten, wij gingen geheel in dat leven over. Hierdoor zijn de eigenlijke kern en de stoffelijke afstemming verloren gegaan. Want ook onze kinderen verbonden zich weer met een lageren levensgraad en hun kinderen deden het op hun beurt. De natuurlijke afstemming van ons organisme is er door verbroken, dat is onze eigen afbraak! Graad na graad ging verloren en loste volkomen op.

Nu wilde Adolf Hitler het zuivere bloed kweeken, doch het onderscheiden van rassoorten heeft zijn beteekenis verloren.

Die tijden
zijn voorbij! Wij zijn net te laat en het was toch niet mogelijk geweest het te voorkomen. Hitler en de zijnen zuiverden hun ras desondanks en op hun eigen wijze, ze vergasten de zwakken!
De toekomstige mensch zal het zuiveren van het menschelijke bloed als volgt ter hand nemen — den zieken wordt verboden te bevruchten, om te voorkomen, dat zieken op deze wijze
256
kinderen verwekken. Dit is het eenige wat men op Aarde kan doen. Hierdoor komt de menschheid binnen enkele eeuwen tot het gezonde stadium. Het geschiedt dus anders dan Hitler en zijn soort het zich hebben kunnen indenken. Maar zij leefden als demonen niet hebben gekund, hun doen en laten zal spreekwoordelijk worden! Hitler bouwde schijngestalten op, hij wenschte kanonnenvleesch, om niets en niets anders wilde hij zijn volk sterk en gezond maken. Het Boek des Levens zegt verder:
„In Mijn Eeuw zuilen er geen zieken meer zijn, het geluk van Mijn kinderen is dan verzekerd. Alle ziekten zullen oplossen, alle ziekten zullen in Mijn Eeuw overwonnen worden, de middelen daarvoor hebben de Meesters reeds ontvangen. Al de kinderen van God zullen op deze Aarde Mijn gelukzaligheid genieten. Ik ben daarvoor gestorven. Mijn Vader zond Mij er voor naar de Aarde.”
Wanneer ik u straks over den toekomstigen mensch ga vertellen, zult ge eerst begrijpen wat de Eeuw van Christus voor u en het leven na u te beteekenen hebben. Hitler heeft deze evolutie gebracht, maar hij wist niet, hoe hij al die ellende moest oplossen. In Duitschland deed men dat op de bekende wijze. Toch zullen de volken der Aarde door zijn stoffelijke afbraak tot het geestelijke ontwaken komen en dan lossen al deze wantoestanden op. Zoo heeft Christus het gewild! Hiervoor gaf Gods Zoon Zijn Eigen Leven. Het reine Evangelie, dat u is geschonken, zegt het. De nieuwe gedachten ontstonden erdoor. Israël zal deze wetten opvolgen en de meesters van al de volken inspireeren bij al hun handelingen. Bovendien zullen de volken tezamen werken en zoo al de geleden narigheid doen oplossen en vergeten. In deze eeuw worden de dief, de leugen en het bedrog verbannen!
De menschheid staat voor ongelooflijke wonderen. En al die wonderen zijn door de beleefde ellende verkregen. Niemand behoeft dus te wanhopen. Het Boek des Levens komt op Aarde, regel na regel zal de menschheid ontvangen en daarvan de wetten beleven. En Israël zal daarbij leiding geven.
257

On Tue, Jun 3, 2025 at 12:02 AM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:

reine liefde uitstralen. Het machtige gebouw zal door alle
volken vertegenwoordigd worden. God leeft in dezen Tempel.
Dat hebben de volken zich mogen eigen maken, door al
de geleden ellende is dit bereikt, de schulden van het
verleden zijn goed gemaakt. Het gebouw straalt deze wederopstanding
uit."
Indien u dit voelt, dan begrijpt u, dat zelfs Adolf Hitler niet
voor niéts heeft geleefd. Door hem heeft de menschheid deze
eenheid verkregen. Hij en Napoleon hebben er aan gewerkt!
Deze zielen hebben gewerkt aan dit licht, aan dezen opbouw,
hun eigen verleden dwong hen ertoe. Zij legden den ondergrond,
opdat de toekomst daarop zou kunnen verrijzen. Door deze
zielen en duizenden anderen met hen, heeft de menschheid deze
evolutie, deze ontwaking gekregen. In dezen strijd werden zij
echter vernietigd, omdat God niet goed vindt, dat Zijn Leven
blijvend door het kwaad geregeerd wordt. De massa echter
won erdoor aan bewustzijn en gaat thans aan een ander leven
beginnen. Toch worden die heerschers door de menschheid
vervloekt!
U moet echter aanvaarden, dat ook zij niet voor niets
hebben geleefd. Al brachten zij het leven van God om, zij
hebben toch volgens de wetten moeten handelen. Het is het
eenige en waarachtige, wat u van hen ontvangen heeft. U
weet hierdoor tevens, dat ook uw leven niet voor niets is
geweest.
Het Boek des Levens trekt thans onder al deze narigheden
een streep. Want het leven op Aarde is gezegend door het
stervens-proces en het volgende en nieuwe leven op Aarde.
Dat is een genade van God, die beleefd moet worden. U ontvangt
uw leven om goed te maken wat door u in andere levens
misdreven is. In één leven is dat niet mogelijk. Christus en
Golgotha spreken thans tot u. De rekeningen uit het oude
verleden zijn thans vereffend. De menschheid begint aan een
nieuw boek, dat geschreven zal worden door uw toekomst.
Het zegt u echter bij herhaling, dat gij elkander moet lief
hebben. In het boek van Christus staat geschreven:
254

On Mon, Jun 2, 2025 at 11:55 PM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:

toekomst in de oogen worden gezien. De volken mogen niet
blijven stilstaan, zich niet leegschreien om hen, die ten offer
vielen, want er is geen dood!Al de gevallenen zijn onze wereld
binnengegaan, hier gaan zij verder. Ze zullen als u ontwaken,
want ook zij zullen door de Meesters worden geholpen. Zij
keeren als u terug tot God, als ze hebben goed gemaakt wat

door hen werd misdaan.
Enkeling, massa en menschheid, de Meesters, Engelen uit de hoogste sferen, staan naast u, zij zullen u met hun wijsheid en hun brandende, bewuste liefde helpen. Het besef hoe gij na het sluiten van den vrede zult moeten handelen, zult gij ook door hen ontvangen, hun weten komt in uw leven. 'Ook nu zijn de staatslieden slechts de stukken op het wereldschaakbord, maar de meesters spelen thans niet om het verslaan van een duisteren vijand, de inzet is thans de stoffelijke en geestelijke opbouw van de geheele wereld. En ze doen zet na zet met dezelfde zekerheid als toen het er om ging de heidenen te vernietigen. Aan deze Zijde liggen de documenten, die beschrijven hoe de Aarde en de menschheid zullen worden. Het heet het „Boek des Levens” en het werd geschreven door de hoogste Meesters aan deze Zijde, door Christus zelf kwam het tot stand. Het behoort tot Zijn Eeuw. Het is voor elkeen op Aarde. Daarin staat beschreven, hoe die Eeuw gaat worden.
Het Boek luidt den nieuwen tijd in, het vertelt hoe de wereld na den strijd zal zijn, dan, als de opbouw een aanvang heeft genomen.
In dit heilige Boek, dat tot uw leven behoort en tot uw innerlijk spreekt, staat:
„De Volken der Aarde moeten tot eenheid komen. Zij zullen zich met elkaar verbinden. In Mijnen Naam moeten de volkeren voortleven en aan den stoffelijken en geestelijken opbouw beginnen. Wie nu het verkeerde zoekt, wordt uitgesloten. Wie Mijnen Naam niet liefheeft, sluit zichzelf voor het Koninkrijk Gods af. Wie na al de beleefde ellende niet kan liefhebben, is in opstand tegen de wetten van Mijn Vader en zal ontvangen waar hij blijkens zijn houding om vraagt.”
252
Christus zegt verder in dit Boek des Levens:
„Nu neemt Mijn Eeuw een aanvang. Ik leef opnieuw op Aarde. Voor de menschheid ben Ik gestorven, doch Ik ga met Israël Mijn Eigen Eeuw binnen. Wie Mij volgt, treedt tijdens het aardsche leven het „Koninkrijk Gods” binnen. God zegent al Zijn Kinderen. Maar wie nog twijfelt aan de wetten van God, zal de gevolgen daarvan moeten aanvaarden.”
Er staat verder:
„De Volken der Aarde zullen tot eenheid komen en zijn als één gezin in Mijnen Naam. Dan kunnen Mijn kinderen het geluk op Aarde beleven en zullen alle volken der Aarde leven voor Mij, doordat zij Mij volgen. In Mijnen Naam zullen zij besluiten nemen, eerst dan zal Ik hen zegenen. In de harten van Mijn kinderen leeft liefde. De staatslieden van Israël gaf Ik Mijn Leven, voor het geluk van al het leven van God kwam Ik op Aarde. Door deze evolutie zullen de volken der Aarde het „Koninkrijk Gods” hebben gevestigd.”
Christus zegt dan:
„De Volken zullen gelijke rechten bezitten, want in Mijn Eeuw

zal niet één ziel worden uitgestooten. Ik wil, dat één voor
allen en allen voor één werken en dienen en elkaar zullen
liefhebben.”
Het moet u opvallen, lezer, dat ook Adolf Hitler dit wilde.
Hitler kreeg dus toch hoogere gedachten bij al dat kwaad?
Ja, door hem werd dit hooge bevel op Aarde gebracht, in de
toekomst zult u mede helpen het op de wereld uit te voeren
in Christus’ Naam.
Er staat verder:
„Opnieuw zal het Huis Israël gevestigd worden. Van dit gebouw
uit begint de stoffelijke en geestelijke opbouw. Dan ziet
het kind van God de „Vereenigde Volken der Aarde”.
In het midden der Aarde zal dat gebouw een plaats vinden.
Voor alle volken zullen de deuren open gaan, want op Golgotha
heeft Christus dit mogelijk gemaakt.

midden aarde is egypte ??

Gods Zoon heeft voor
deze bewustwording geleden en is ervoor gestorven. Dat is
de Tempel van Israël voor de volken der Aarde en hij zal nu
253

On Mon, Jun 2, 2025 at 11:39 PM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:

volbrengt, staat voor de poorten van het Koninkrijk Gods.
Laat u thans niet breken door de ellende, u leegschreien helpt
niet Weet, dat achter de puinhoopen de toekomst wenkt. Het
leege gedoe van de Aarde valt dan van u af. Door te dienen
kan elkeen zich een eigen toestand scheppen. Wie met opgeheven
hoofd voor den enkeling, de massa en de menschheid
werkt, zal ondervinden, dat God waakt.
Iedere ziel zal nu de noodzakelijkheid gevoelen, verder te gaan
en God danken, dat zij tot de levenden behoort. En zoo voelen
het de massa en de menschheid.
Ook de groote massa heeft geleerd, dat het zóó niet langer
moet. De verschrikkingen hebben ook haar de oogen geopend. -
A1 haar haat zal oplossen, deze is slechts tijdelijk overheerschend
geweest. Ook de massa heeft geleerd, dat alleen de
liefde het aardsche bestaan kan zegenen. Wie dit voelt is
gereed voor den stoffelijken en geestelijken opbouw!
Mozes is eens aan dezen opbouw begonnen, vele andere profeten
en strijders volgden hem op, zij allen zetten hun eigen
leven er voor in. Zoo deed Christus. Hij gaf alles van Zichzelf
om u gelukkig te maken. Tot nu toe heeft het aardsche bewustzijn
de draagwijdte van die offers niet begrepen. Maar
thans is de menschheid ontwaakt. Na alle doorgemaakte

ellende is dit begrip gekomen. Als zij het op eigen kracht en in vrede en rust had begrepen, zou heel deze verschrikking niet noodig zijn geweest. Toch is de winst aan u en de uwen, want deze afslachting schiep het geestelijk ontwaken.
In de toekomst zullen al uw daden het bewustzijn van uw goeden wil uitstralen, want het leven op Aarde voert u die waarachtigheid binnen. Door het geweld hebt u deze bewustwording verkregen, door de duisternis ging u naar het licht!
Wie echter moet uw gewonnen bewustzijn nu betalen? Moet Duitschland opnieuw het slachtoffer zijn? Moet het Duitsche volk weer opnieuw aan handen en voeten worden gebonden? Moet het thans zoo worden geknecht, dat het geheele volk omkomt? Dan zou het volk van Israël niets hebben geleerd.
De wetten van de Eeuw van Christus komen nu tot ontwik250 keling. Zoo afbrekend als de protocollen in Versailles van het jaar 1918 zijn opgemaakt, zoo opbouwend zullen de nieuwe zijn, De Meesters aan deze zijde hebben ook die problemen in handen. Zij zullen hierin beslissen, haat met haat vergelden kan niet langer, dit behoort tot het verleden. Het voert opnieuw tot afbraak en wie ter wereld kan dit nu nog willen?!
Het Duitsche volk zal voor langen tijd worden bewaakt, doch als het voldoende geleerd heeft en het het trotsche hoofd weet te buigen, zal het de eigen persoonlijkheid weer in handen krijgen!
Het Duitsche volk zal offeren voor de gepleegde wandaden, het zal moeten aanvaarden, dat zijn land in stukken gesneden wordt, ten behoeve van de landen, die eens door de Duitsche legers meedoogenloos aangevallen werden. Maar eens, als het voor de volle honderd procent te vertrouwen is, zal het het eigen leven weer in handen mogen nemen en dienen voor Israël, vrede, rust, welvaart en opbouw.
God kan immers niet goed vinden, dat millioenen zielen aan de vernietiging worden prijsgegeven. Dat was in 1918 noodig, nu echter zullen de kinderen van Israël, die Duitschland telt, hun land tot Israël voeren!
Wanneer u de problemen van uw tijd begrijpt, klimt u op naar den Calvarieberg en gaat u tot Christus. U kunt dit thans doen, want u hebt goedgemaakt en alles teruggegeven wat u in vorige eeuwen gestolen heeft. De haters en vervloekers, de bloedvergieters mogen onder géén beding meer aan bod komen of u keert terug naar het oerwoudstadium en dit kan uw bedoeling niet zijn. Daarvoor zijn toch die stroomen bloeds niet vergoten! Het haat met haat vergelden voerde de wereld naar den afgrond. Nu is het de eerste eisch, dat de volken trachten elkaar te begrijpen, ze moeten eens en voor goed voelen, dat zij allen zonder één uitzondering schuld hebben aan dezen oorlog!
Daarom mogen de volken zoo min als de enkeling vertwijfeld terug zien naar de vernielingen. Het hoofd moet opgericht

worden, bezield door een vasten, onwrikbaren wil moet de
251

Virusvrij.www.avast.com

On Mon, Jun 2, 2025 at 11:24 PM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:
dat de kerk voor goud de hemelen versjacherde? Ik moet hier
telkens op terug komen, het moet u goed duidelijk zijn, dat
een maatschappij, die voortgaat dergelijke, ten hemel schreiende
toestanden goed te keuren, doordat zij het onbewuste in
die handeling niet ziet, nimmer in staat zal zijn zich tot een
geestelijk volkerenrijk op te werken! Wat de Kerk doet, is
welgedaan, denken haar geloovigen. Maar God denkt hier
anders over! Heeft de kerk den kaakslag begrepen, dien Hitler
haar toediende? Wordt de goddelijke betekenis er van
door haar aangevoeld? Is het niet waar, dat door de kerk
meer werd afgebroken, dan werd opgebouwd? Ge komt hiertegen
in verweer, maar zegt u dan eens: hoe kan een door
Christus ingestelde kerk haar geloovigen een God van Verdoemenis
leeren? Hoe kan een kerk, die zegt in naam van den
liefdevollen Christus te spreken, toestaan, dat haar kinderen
elkander in den strijd ombrengen?
De kerk brak stuk, doordat zij onbewust is van de Goddelijke
geboden. De kerk vloekte God — of is zij de Middeleeuwen
vergeten, toen zij de brandstapels deed loeien om duizenden
schepselen Gods daarin te verzengen, alleen om de eigen macht
er door te verzekeren. Zijn dit soms onwaarheden? Zeg me
dan, of u gelooft, dat het zegenen van kanonnen een hemelsche
daad is? Ook al niet waar?
De kerk zou het heiligste op Aarde moeten zijn en voor den
mensch de verbinding met God. Maar is de kerk, die tot zulke
brute en ongelooflijk gemeene praktijken komt, heilig te noemen?
Kan zij zóó de verbinding zijn met God?
Christus stichtte ons, zoo verzekert de kerk. En toch vielen er
bommen op haar gebouwen en dit alleen wijl zij de Goddelijke
inzegening niet kón ontvangen: haar daden waren er niet
naar!
Wij aan onze Zijde, in het leven na den dood, haakten ook
eens naar bezit, we zochten ons even zeer te verrijken, eens
stapelden ook wij de eene onbewuste handeling op de andere,
maar we leerden onze fouten inzien en begonnen er
aan ze af te leggen. Onze daden hadden de persoonlijkheid
248
naar de duisternis gevoerd, we moesten thans leeren
hoofd te buigen. We leerden, dat we door het aardsche
te gronde gingen, vele levens achtereen. Maar na hard
ten tegen die verkeerde, omlaaghalende eigenschappen
zagen we eindelijk het licht van de eerste hemelen voor ons.
We begrepen, dat Christus ons leven zegende, als we

Zijn wetten navolgden. We moesten ons het geestelijke bewustzijn eigen maken om te voorkomen, dat het wegzinken in stoffelijke gevoelens opnieuw zou volgen. Toen eerst konden we Gods heiligheid binnentreden en neerknielen aan de voeten van onzen Meester. We bogen het hoofd, wetend dat nu alles goed was.

Zoo ge uw eigen leven voelt, begrijpt ge tevens de beteekenis van den stoffelijken en geestelijken opbouw voor uw evolutie. De ernstige, diepe problemen, die u thans hebt beleefd, waren voor u en uw innerlijk bewustzijn en voor dat van de massa en de menschheid. U heeft goed moeten maken, uw oude schulden moeten vereffenen. Het kwam overrompelend tot u, ineens stond u voor de wetten van God. Thans is de weg vrij, nu kunt ge voor u zelf en de uwen een betere toekomst bouwen. Nu gaat gij de wetten beleven, die ook voor ons leven gelden, gij kunt er niet aan ontkomen en ge zult er met wat u thans weet niet aan willen ontkomen.

Terwijl om u heen veel in puin ligt, komt gij tot uzelf. Het bewustzijn en de daden van den dierlijk ingestelden mensch hebt u tot in alle phasen kunnen aanschouwen. De naakte werkelijkheid is u getoond. En zoo was het de bedoeling, al deze ellende moest u de oogen openen en zij dééd het. De gansche menschheid heeft deze levensles geleerd: Nimmermeer_ mag aan één ziel op Aarde zóóveel macht worden verleend!

Verder weet zij thans, dat ze moet ophouden van roof en woeker een bestaan te bouwen. Zij dient het nu althans te weten, alsook dat elk gebouw, hetwelk niet volgens de wetten van ons leven is opgetrokken, tot vernietiging en ongeluk gedoemd is. Hij, die in alles eerlijkheid betracht en het goede